

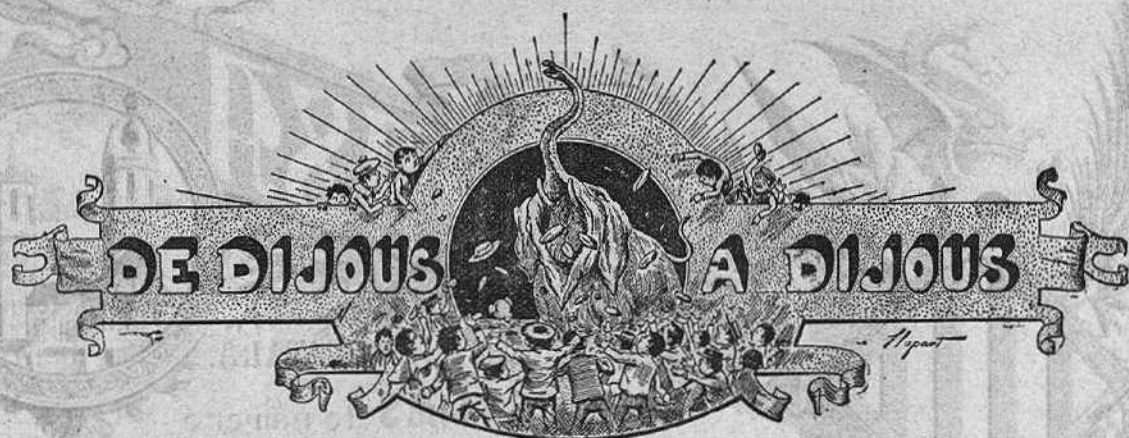
SETMANARI CATALA

10 CENTIMS lo número

D' AMAGATOTIS

Si 'l meu sócio sapigués
que 'm presento aixís de día,
per fels' hi goig á vostés...
¡Vaya una bronca 'm mouria
tan fiero y gelós cóm es!...

LA nació espanyola està que no hi cab de contenta. L' haverse obert las Corts la ha fet eixir de tino; perque aquí á España, quan enjuguem las Corts es quan enviém á la Cort á tots los diputats *ganados*... per *sufragi*, y aixó, naturalment, sempre alegra. Segons nos ho han venut 'ls diaris, la cerimonia d' obertura va ser ab poca diferencia, la de sempre: arreglar las menjadoras y omplirlas ab lo *menú* del missatge compost de molta garrofa y palla llarga. L' objecte es que 'l Parlamentarisme continuí si guen *estable* y durader á pesar de que vagi depressa-depressa cap á sa ruina per son descreít.

Lo nova fornada de diputats *ganados*... per *sufragi*, diuen que forma un *remat* de caps que ni per matar son bons, per lo mateix que son uns *morts*. Deixant de banda que algun del *remat* fassi 'l *marrá* quan se vegi dintre las Corts, es creencia general que alló será un 'o'lla (*olla podrida*) com de costum. Ab la classe de carn dels *ganados* destinats á *sacrificarse*, no 's pot fer res mes qu' *escudella*, un *bullit* y un *entrant* per darrera de sang y fetge y seba de... etcétera, y encare deu n' hi dó. Es dir; primer hem d' esperar quins serán 'ls *negociants* que farán 'l seu agost en la fira de Verdú del Senat y en lo mercat de Calaf del Congrés.

Lo ganader conegut pe 'l *tio malaguenyo* se conta que hi perdrá diners tant á mercat com á fira, perque farà 'l negoci d' en Robert de las cabras.

Deu ho fassi.

* *

D' ensá que la premsa de casa y fora de casa nos ha fet cinch céntims del assassinat del amo de las *persianas* y de la successió del mateix, ja estich mes tranquil. Ara que s' acosta 'l temps de posarlas als balcóns las *persianas*, conyenía que no quedéssim sense amo; y, gracias al Deu d' allá, ja tenim que en *Mossa-fet* (que segons diuen, realment es mitj doneta, com lo seu nom ja indica) ha succehit al seu *papá Nas-en-dins*, que Deu l' hagi perdonat. Per cert que al enterarnos de que 'l difunt *Sha* havia proclamat successor d' ell al segon fill dels 69 que té, en lloch del primer, se 'ns va ocorre que may ab mes rahó podrà dir un fill á son pare que «dels pecats dels pares, 'ls fills ne van geperuts», com l' hereu del rey de las cortinas, dich de las *persianas*. Perque 'l pobre noy á mes de serho, de geperut físicament, segons tinch entés, (jo no 'l coneix) me li ha clavat moralment aquest altre gep de desheretar-lo, no mes perque la *boga* de la *cadira* del seu gueto no estava en boga entre 'ls *trastos* de seure, dels quals se 'n servia la seva real personeta.

¿Eh, quinas cosas passen allí detrás de las *persianas*? Sembla las que passen aquí detrás de las nostras, y no som á Persia. Perque, que consti: aquí de *Nassos-en-dins* y *Mossas-fets* no 'ns ne faltan. Y d' aquells d' *upa*, mal nos está 'l dirho.

* *

¿Saben alló de la *vident* de París? ¿Vostés 's creyan qu' era una *papa* lo de tenir relacions aquella *demoiselle* ab l' àngel Bielet y de penetrar la seva vista 'ls cossos opachs com 'ls raigs Roentgen? Donchs, no son romanos.

La ciencia física (que deu estar molt de brometa) ha declarat per boca d' un sabi doctor que aquella senyoreta de quart pis ab entressuelo y principal, hi veu molt, massa; lo qual fá que la sàpiga tan llarga fins á ser capassa d' enredar; no als àngels, sinó á to'a la Cort celestial.

Científicament, la clarividencia d' aquella *pell* te la seva explicació: lo no enténdreho nosaltres, ní vosaltres, ni ningu, no vol dir res; la qüestió es que la ciencia ho diu y s' ha de creure.

Jo lo que dich es lo següent: Quan la ciencia 's preocupa per fenómenos nerviosos, resultants del mal d' histé- rich (que son lo mes natural), y té empenyo en donálsli un significat sobre natural, es senyal que rapapieja.

Mentres hi hagin senyoretas com dons *inspiradas*, hi haurá doctors *Chesnays rifats*.

* *

Diàlech de la setmana:

—Hasta á la Reina ha tingut la *barra* d' insultar aquell *tipo* de Mr. Morgan; ja veus.

—Bé; pero vols dir que 'l Govern no demanará satisfaccions...?

—¿'l Govern? Está massa satisfet de governar, per demanar satisfaccions á ningu.

PEPET DEL CARRIL.

DESPEDIDA

ALS CORISTAS QUE VAN A MADRIT

SEGUINT la hermosa campanya
qu' heu emprés ab tant delit,
aneu á crisar l' Espanya...
¡Aneu á cantá á Madrit!

Vostre afany es dels mes nobles...
Digna d' aplauso, es la fé
ab que propaguéu pe 'ls pobles,
la institució de 'n Clavé.

No es pas la volta primera
que us rebrá Madrit joyós.
Ja Clavé trenta anys enrrera,
dugué á la vila del ós,
sas inspiracions divinas...

¡Ja saben los cortesans,
que, sota las barretinas
dels coristas catalans,

s' hi amagan pensas honradas
qu' estiman lo bell y bó,
y cercan ab sas cantadas
del obrer, la redempció!

¡Aneu, donchs, cantors del poble!
¡Aneu, hereus de Clavé!...

Vostra empresa es forsa noble
y just es, que us ixquí bé...

Aneu... y á la Cort daurada
canteuli d' amor y pau!...

¡Bon camí y bona tornada!...
A revéure!... Adeu siau!

Mes, quan sigueu á paratje;

quan tothom vos rebi ab llors,
recordeu qu' en vostre viatge
vos acompanyan molts cors ..

Cors de germans que sofreixen
fixos los ulls á Madrit...

Cors catalans, que pateixen
pe 'l caciquisme malehit.

Vosaltres de Catalunya,
seréu los vers diputats...
¡no eixos noms, de terra llunya
que 'ns donan encasillats!

Vosaltres allí als madriles
parlaieu en nom de tots;
¡no eixa gent, qu' en nostras vilas
nos escamoteja 'ls vots!...

Y sens dir paraula alguna,
qu' enclogui queixa ó desdeny.
donareu llió oportuna
al bon poble madrileny,
mostrantli com aquí 'ls homes
's regeneran cantant...

sense las juergas y bromas
del flamenquisme imperant!

Y veurán 'ls que regeixen
las cosas de la nació,
que 'ls catalans 's mereixen
un xich mes d' estimació .

Qu' eixa tara d' egoístas
que 'ns penjan continuament,
no 's pot aplicá á coristas,
miralls de desprendiment,

que deixant la seva terra,
emplean tot son estors,
en aixugar de la guerra
las llágrimas y 'ls dolors!...

Y per fi... Quan vos alabin
per l' ajust ab que canteu;
quan ab aplausos esbravin
l' admiració que 'ls causeu,...
quan compreguin que 'ls seus toros
son d' Espanya 'l gran borró,
y vegin en vostres Corsos
l' áncora de salvació,

digueu los que la rodona
del Exércit del progrés
tant s' aixampla y tant 's dona
que hi cab tota Espanya en pés.

Y que nostra patria trista
sols renaixerá ab vigor,
quan tothom formi á la llista
de «Progrés, Virtut y Amor».

Seguint la hermosa campanya
qu' heu emprés ab tant delit,
demá crusareu la Espanya...
¡Sereu diumenge á Madrit!...

Aneu... y á la Cort daurada
canteuli d' amor y pau...

¡Bon camí y bona tornada!
¡A revéure!... ¡Adeu siau!

M. RIUSEC.

POST NUBILA PHŒBUS

SONET

Al últim t' he deixat, lloch d' amargura,
Cambra del sofriment y l' agonía,
Hont m' ha tingut postrat de nit y dia,
Baix lo pes del dolor, ma desventura.

Sens un lleuger ahir en ma tortura
Y aniquilat lo cos, quan tant patia,
mil cops va demanar l' ánima mia
Que 's convertís lo llit en sepultura.

Pró, després d' una lluyta encarnada
Ab la força del mal, ha fet la ciencia
Que al fi trobés remey y dols consol;

Y ara, un cop ha passat la nuvolada,
Me sembla que en lo cel de ma existencia
Es mes clara que may la llum del sol.

J. GENDRE.

ESPUÑAS

Los que saben qui ets; qu' estás perduda
per tot arreu afirman.

Y jo ves si es estrany, sempre que 't trobo,
te veig ab companyia.

Al mitj del fanch y 'l vici vares caure
igual que cauhen moltsas,
y en lloch de fé un esforç pera aixecarte
ab gust entre mitj d' ell veig que 't revolcas.

J. C. MANENTO.

Cosetas

Un gepich de Cornudella
dinant digué á sa costella
mitj rihent, mitj enfadat:
—¡Voto al mon! ja estich cansat
de la clássica escudella!...
Menjar, sempre lo mateix!...
Además no sabs que 'l peix
te vaig dir que 'l vull fregit?...
(y ella obehint al marit
cada día li fregeix).

—¡Que te 'n ha semblat Badó
del melodrama «La Trama»?
—Que alló no es cap melodrama,
ni Cristo que lo fundó,
sinó un drama molt meló.

AGUILETA.

LA TOMASA
ROGATIVAS

Descansém un ratet... ¡Hola!
Sembla que 'l sol s' ennuvola.

¡Vatúal... Ja ve l' ayguat.
¡Jo si qu' estich ben posat!

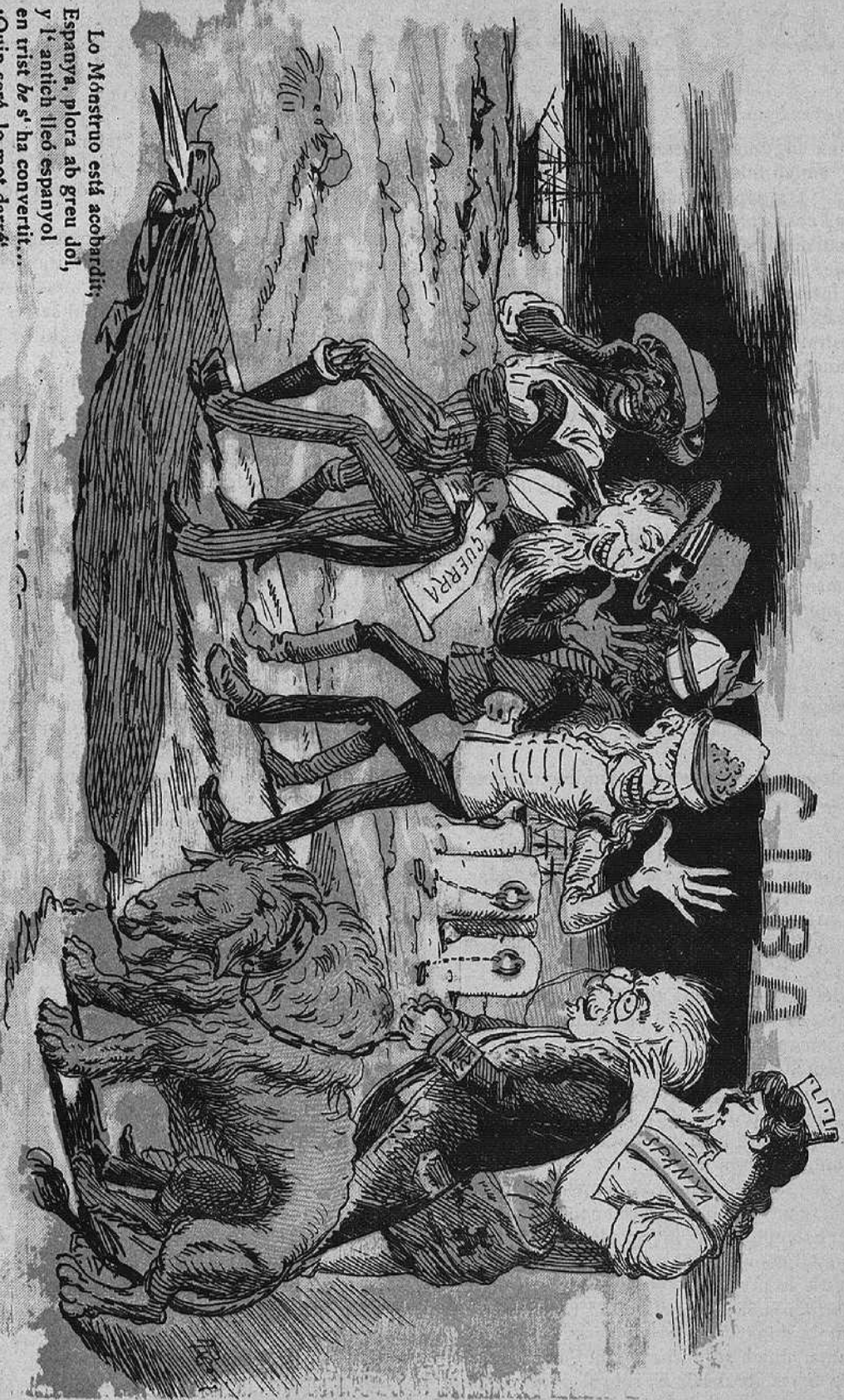

¡Oh... issa! Me 'n veig un bull.
¡Tinch tot 'l cós en remull!

—Saldoni... ¿que moll qu' arrivas?
—Filleta... ¡Las rogativas!

LA QUESTIO DEL «COMPETITOR»

Lo Mónstruo está acobarditi;
 Espanya, plora ab greu dol,
 y l' antich lleó espanyol
 en trist *be* s' ha convertit...
 ¿Quin será, lo mot darré,
 d' aquesta humillant qüestió?...
 ¿Resuciará 'l lleó?..
 ¿Seguirá 'l lleó, sent *be*?..

ANGUNIAS

DER angunias grossas, las que passa 'l meu amich Silvestre.

¡Y si sapiguessin per qué las passa!...

Per una cosa qu' hasta cert punt fá riure.

Pera satisfer los desitjos de la seva senyora

Per que, si no ho sabian, la seva senyora 's troba en estat interessant.

¡Y si sapiguessin 'ls desitjos que té la senyora d' en Silvestre!

S' enamora de tot lo dels altres.

Passa, ab lo seu marit, per devant d' una tonda de sisos; veu á un manobre que devora ab ansietat una racció de fetje de porch ab seba, y desseguida exclama:

—¡Silvestre, ara 'm menjará 'l fetje d' aquell manobre!

—Pero dona—observa en Silvestre ab aflicció—lo fetje d' una persona, encare qu' aquesta persona siga un manobre, no pot comprarse ab tots los diners del mon.

—No... lo que jo desitjo es lo fetje de porch ab seba que...

—¡Ahl!

Y ja tenim á n' en Silvestre tocant carinyosament l' espatlla del manobre, per dir á n' aquet ab veu melosa:

—Escolteu, minyó ¿que no us vindría mes de gust una racció de pollastre, que 'l fetje qu' esteu menjantvos?

—¡Ja ho crech, burrangol—contesta l' interrogat—si no tingués la butxaca renyida ab lo paladar.

—Mosso—cria al instant en Silvestre—una racció de pollastre per aquet minyó. Y afegeix dirigitse al manobre: La meva senyora se menjará 'l vostre fetje...

—¡Lo del plat!—exclama alegre 'l manobre, mentre dirigeix la vista al lloch per ahont ha de sortir la racció demanada.

—Sí, home, sí; perque com que la meva senyora 's troba en un estat... ¿compreneu?

—¡Oh! prou, prou... Miri, si arriuan cinch minuts avants, hasta li hauria donat lo cap...

—¡Home, tant com lo cap!...

—Vull dir, lo cap y pota que 'm menjava. L' hauriam pogut cambiar ab una raccioneta de cunill de bosch, per exemple. A mí m' agrada molt fer favors. Vegi, si es tal com li dich, que si á la seva senyora li ve de gust lo meu petriconet de ví, no estigui... mentres m' en fassi portar mitja del ranci.

—Quan la dona d' en Silvestre s' ha menjat lo fetje, lo meu amich se despedeix del manobre, donantli una forta abrassada en senyal d' agraïment y 'l manobre que no es menos agraït qu' en Sil-

vestre, fá sapiguer al interessant matrimoni, que si á la senyora se li repeteixen los desitjos, lo trobaran á la mateixa taula, tots los días feyners, d' un á dos quarts d' una.

Totas las angunias que 'l meu amich passa, las sofreix ab resignació.

Perque es lo qu' ell diu: Prefereixo molestar al pròxim, que veurem, verbigracia, lo día de demá un bordegás ab un tomátech al nas ó una noya ab un fetje á la fesomia.

Per xó quan en Silvestre va á passeig ab la seva senyora, está tan atent á tots los desitjos d' ella.

¿Que la Emilia s' enamora d' una llesca de pá sucada ab oli, que s' está menjant al carrer una bugadera? Li falta temps pera anar á adquirir la llesca, encare que li costi una pesseta.

Y quan després s' en va carrer avall ab la seva senyora que devora aquell trós de pá, y 'ls transeunts se la miran ab estranyesa, en Silvestre 'ls hi diu ab prou claretat ab la mirada:

Ja ho veig que fem riure, pero pitjor fora que 'ns sortís un *vástago* ab un pá de crostóns, allí ahont li fés mes fástich.

Los desitjos de la Emilia li costan á n' al meu amich, á mes d' un feix d' angunias, un munt de pessetas.

Las angunias ja hi dit que las sufria ab resignació; y las pessetas no li dolen, perque lo que 's paga ab diners no es car.

Lo que es caríssim es lo que 's paga ab garrotadas.

Lo dilluns á la tarde l' Emilia y en Silvestre van anar á donar un passeig per Sant Gervasi. Per demunt de la paret d' una torre, penjavan las brancas d' un cirerer carregat de fruita.

Quan la Emilia va veure aquellas cireras, desseguida en va sentir desitj; pero un desitj estrany, incomprendible, monstruós... Volia menjar aquell fruyt pero no volia qu' en Silvestre lo demanés; volia robarlo.

Lo meu amich va procurar treureli del magí semblant idea, recordantli que las sevas familias havian sigut honradíssimas; mes fou inútil.

A tots los reparos d' en Silvestre, va trobar la Emilia solució.

—Mira—deya 'l meu amich—que la paret es molt alta.

—No importa; ja 't faré esqueneta.

—Mira, que si l' amo 'm veu, pòt trencarme las costellas.

—¡Te las trencará *pe 'l teu fill!*

—Mira, que...

—¡Mal pare!

En tot aixó va ferse fosch.

Lo meu amich no tingué mes remey qu' enfilarse; pero tot just acabava de ferho, qu' un garrot manejat per una má mestre, va amidarli per tres vegadas la esquena, fentli perdre 'l mon de vista.

Senzillament: lo masover de la torre havia sentit la conversa dels que 's proposavan assaltar la pro-

pietat á ell confiada, y 'ls esperava enfilat al mateix cirerer.

Ara en Silvestre te uns cuchs de mil dimonis. Dimars últim va llegir que á Australia—aquestas cosas sempre passen lluny—una dona en cinta, havia arrancat lo cor al seu marit, mentres aquet dormia, y se l' havia fet ab mongetas.

Ja fa dos nits que 'l meu amich dorm ab un ull obert, com las llebres.

No obstant, en Silvestre donará per ben emplea-

das totas las sevas angunias, si aquest cop la seva senyora porta al mon un angelet.

Perque val á dirho: Per tres vegadas la Emilia ha tingut ascós, malestar y desitjos... y al últim; res. ¡En Silvestre no ha pogut ser papá!

Lo qu' es aquet cop té ben guanyada la paternitat, encare que no mes siga per las garrotadas que dilluns va rebre.

A. GUASCH TOMBAS.

Lo meu parer

A mon amich V. Morera.

PERQUE pensavas casarte, vares dirme que 't digués 'l meu parer, y aquet es 'l qu' ara vaig á donarte. Fa vuyt anys que 'm vaig casar y ab vuyt anys he estat tan bé que, creu noy, si ho pogués fé m' en anava á descasar. Al primer any, tot passió, tot ditxa, tot alegría, pero al segon ya cambia part de la decoració. 'T trobas ab un xaval siga nen ó siga nena, que may 't deixa la esquena portar drete com se cal. Si tens la dona un xich maca y li agrada presumir may del mon podrás tenir

dos quartets á la butxaca. Si la trobas que per eyna tinga tant sols la esisora, may tindrás 'l menjá á l' hora ni á son temps feta cap feyna. Lletja... tampoch ho endevinas; seguint las costums del dia será una perfumeria ab tot d' olors y farinas. Si la trobas molt cridayer y de génit absolut, si es que tú no vols fé 'l mut ja tens que tot s' en va enlayre. No pots anarli ab brometas y si molt la veu no n' alsas se 't posa al moment las calsas ¡mes maco que las pesseras! Sols 't vindrá ab oracions, si per cas devota es, y si aixó á tú no 't fa 'l pes

estareu sempre ab rahóns. Si bona arribava á sé, la estarás sempre estimant y en ella en tot temps pensant no farás cap feyna bé.

Aquí, company, t' he exposat á tota classe de donas y ab las dolentas... y bonas he trobat dificultat. Lo que fassis no 't diré perque aixó es cosa molt gran, ara tú ves meditant y veurás lo que 't convé. Jo no 't diré molt, ni poch, dant consells com molts tanasis; si no 't vols casar, no 't casis, y si 't vols casar... ¡tampoch!

BLANCH ROSER.

Litografia Barcelonesa

RAMON GUSTAV

S. Ramon, 6
BARCELONA

TEATROS

PRINCIPAL

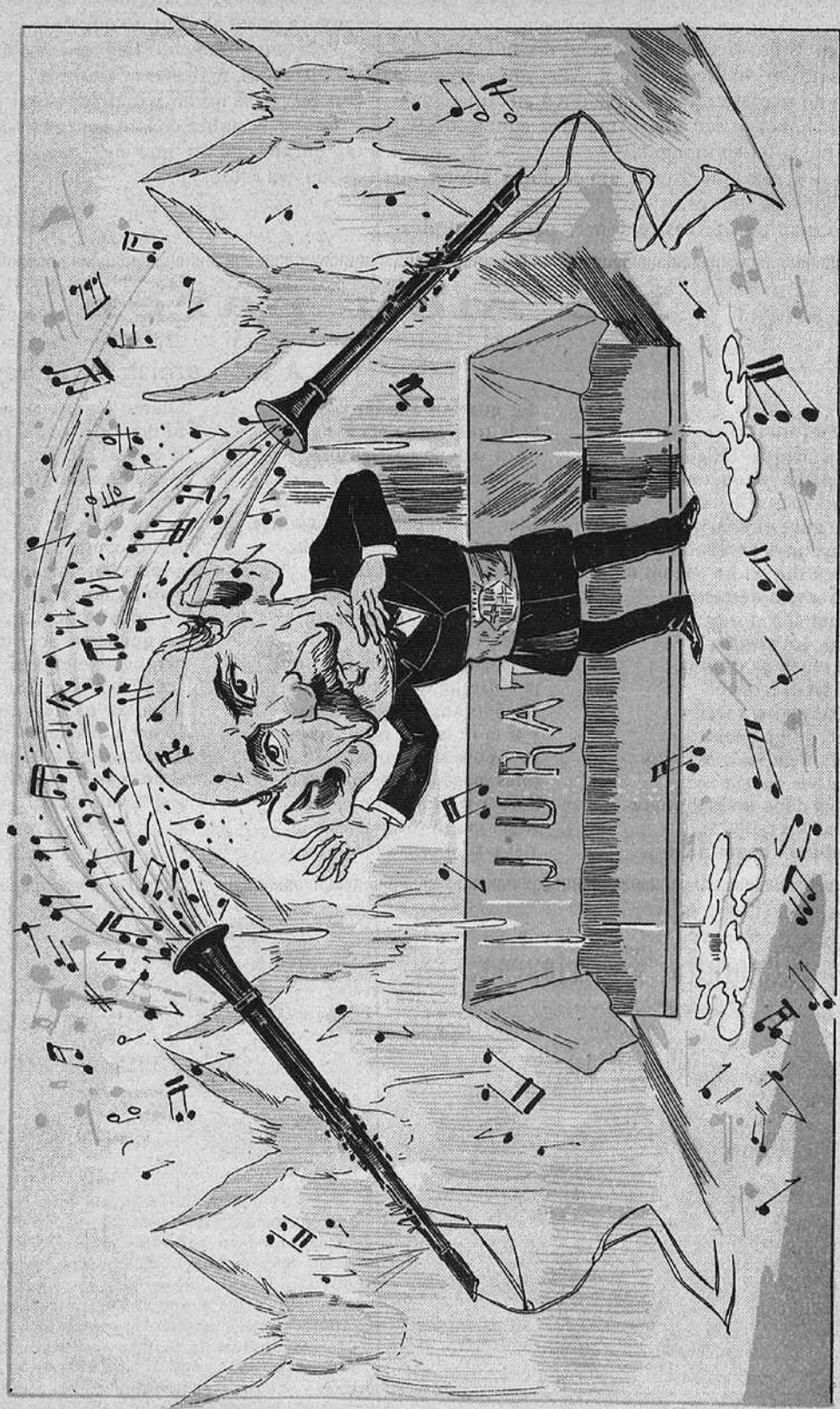
Per omisió involuntaria vam deixar en la revista passada de parlar del estreno de *Ellos y Ellas*; pero á fé que nos tres lectors poch perderen ja que—sens dupte preveient la importancia de la obra—no prengué part en son desemenyo, ni la Sra. Tubau, ni lo Sr. Vallés, primers artistas de la companyia y que fins ara havian prés part en totas quantas obras s' havian representat.

Los traductors de la obra francesa—la obra original es francesa y fou arreglada al catalá ab lo nom de *La Suripanta* y d' aquí al castellá—poch han pogut presumir, puig ab tres solas representacions s' ha hagut de retirar del cartell, tant per lo poch éxit lograt com per la escasa concurrencia que hi assistí.

Y encare hi ha periódich que ab molta serietat afirma que la companyia Tubau ha demanat lo privilegi pera representarla en tot Espanya!

LA TOMA'SA CLARINETS Y CORREDISSAS

Per J. Llopert.

A benefici de la copla de 'n Llèmana, està per estrenarse un *sainete* musical que té per nom: *Conflicte entre dos clarinets* dirigit per un fulano que hi toca 'l violón.

Si un gos rabiós, un toro, totes les feries del Parque s' escapessin de las gábias y cayguessin d' improvís en qualsevol dels nostres mercats, ben segur que no farien 'ls estragos que ara resultan, sempre que s' hi presenta aqueix *Papu* de las marmanyeras que 's diu *Fiscal Municipal*. Los pesos curts, las viandas podridas, las balansas ab trampas y 'ls mateixos que *las tocan*, los veurán desapareixe cautelosament de las paradas, entre 'l burgit y cridoria dels mes desvergonyits ¡Avant sempre, senyors fiscals! ¡Guerra als *massegas*!

Ni que fossim a Xina.

Després d'aquet gran succés teatral, han tingut lloch los beneficis de la Sra. Martínez y Sr. Muñoz, anunciant-se pera avuy lo de la Sra. Tubau ab l'estreno de *Magda*, celebrada obra que tant crida l'atenció al desempenyar-la la célebre Sarah Bernhardt y després en Novelli.

Ab tan escullida funció y las simpatías de la Sra. Tubau, no es pas poch, lo plé que preveyem.

Pera dilluns próxim s' anuncia lo despido de la companyia.

NOVETATS

Dilluns próxim fa son despido la companyia Tutau; per lo tant, a diari's van verificant los beneficis dels pochos artistes qu' han quedat ressagats.

S' ha publicat la llista de la companyia del teatro Espanyol de Madrid, de la Sra. Guerrero, y que farà son debut lo próxim dijous 28, ab la comedia de Rojas *Entre bobos anda el juego*.

En lo present any, la companyia ha sigut notablement reforsada, de modo que 'l conjunt de las obras ha de resultar immillorable, puig forman part de la mateixa, ademés de la Sra. Guerrero y de son espós lo galán Sr. Díaz de Mendoza, las reputadas actrius Sras. Alverá, Dominguez, Revilla y Valdivia y 'ls Srs. Cirera, Díaz, García Ortega, Giménez, Medrano (altre actor sortit de la alta societat), Mendiguchia y Montenegro.

Entre 'l repertori nou que anuncia, hi figuren *El estigma* de Echegaray; *Marta del Carmen* y *Confesión general*, de Feliu y Codina; celebradas obras qu' han fet la temporada d' hivern en l' Espanyol de Madrid ab grandió exit.

ROME

Satisfactori exit tingué la última obra del Sr. Reig y Fiol titulada: *Amunt y crits!* sent cridat ab insistencia son autor al palco escénich en los finals de acte, particularment en los dels segon y tercer, que tingué que presentarse varias vegadas per rebre los aplausos y felicitacions de la escullidissima concurrencia que assistí, com pocas vegadas s' hagi vist, a n' aquet teatro.

No creyem que lo Sr. Reig y Fiol ab *Amunt y crits!* se proposés escriure una obra de grans vols, y si sols fer passar lo rato, y si aixís es, ho logrará acertadament, ja que la série de *quid-pro-quo*s que hi abundan y las escenas cómicas de bon gust, se succeeixen ab freqüencia.

La execució que hi donaren los artistes, baix la direcció del Sr. Goula, bastant acertada.

Pera ahir estava anunciat lo benefici del actor Jaume Borrás (que no forma part de la companyia). Per mes que havem ru'niat no hem trobat lo per què de tal benefici.

Vaja, que per excentricitats, lo teatro del *guapo* Don Ramón, se pinta sol.

TIVOLI

La companyia económica de Valldeperas, segueix actuant ab gran profit, y no volguent dormir-se sobre los laureles, com vulgarment se diu, está activant lo decorat y demés aparato indispensable pera estrenar la nova obra d' espectacle del reputat autor senyor Roure, que té per titol: *Matrimonis a Montserrat*, obra a la que augurém un gran exit.

Se creu probable que l' estreno pugui tenir lloch lo dia 29 del present.

CATALUNYA

La comedia en dos actes *Doña Juanita* de Flores García y Abati, no es altra cosa que un mal arreglo de *El amante de mi mujer*, comedia que 'ls nostres avis ja coneixían y que era un bon arreglo de una obra francesa.

Com lo treball dels autors (sic) de *Doña Juanita* es bastant pueril é innocent, va agradar molt poch la obra, per lo que sembla faria una obra santa la Empresa, donantli los pasaports.

GRAN-VIA

Las companyias que dirigeixen los Srs. Güell y Conti encare que logran tot lo favor del públich per la varietat del repertori y per los *plais granats* que donan ab acertadíssim desempeny, está activant los ensajos d' una obra en tres actes, música del mestre francès Lacome, y arreglada a la escena castellana per dos reputats escriptors de la Cort, ab lo nom de *La niña de los cisnes*, que tant per lo nom del autor, com per l' exit que logrará en nostra vehina nació, ab fonament s' espera que sigui 'l tró de la temporada; probant una vegada mes que la Empresa d' aquet teatro es mereixedora a tota classe de distincions

HIPÓDROMO

Las carreras de caballs, efectuadas en las tardes de los passats dias 14 y 17 del corrent, si bé no se vejeren molt concorregudas tant en tribunas com en pelousé, n' obstant s' observá s' hi havian donat cita lo mes granat de la bona societat barcelonesa, lo que ha sigut una bona entrada d' estació pera certs industrials que esperan festivitats a fi de nivellarse, en sas apuradas industrias.

Lo marquès de Villamejor ab sas yeguas y caballs, fou lo que s' emportá la gloria, ja que obtingué entre las dugas corridas 4 primers premis y 4 segons, logrant per ells 11,000 pessetas; lo segui en fortuna lo comte de Mejorada ab 5,700 pessetas; després J. Romariz ab 4,800; A. Barrero ab 2,200; etc., etc.

Al donar compte de dit espectacle, que sembla que encare no hagi lograt tot lo favor de nostre públich, no podem menos que felicitar a la societat de Foment de la cria caballar de Catalunya, organiadora del mateix, per los sacrificis que sens dupte li ocasiona, desitjantli millor sort en las carreras del any próxim.

CONCERTS D' EUTERPE

Sumament concorregut se vejé 'l tercer concert donat lo passat dijous, obtenint mes exit encare que en sa primera audició la grandiosa composició de Wagner *La cena de los apóstoles*, y sent també frenèticament aplaudida la nova obra del eminent Bretón, *Escenas andaluzas*, mereixent los honors de la repetició dugas de las quatre parts de que consta.

Pera dilluns próxim, festivat de la Pasqua, s' anuncia lo quart concert ab escullidissim programa.

UN CÒMIC RETIRAT.

CANTALULA

No busquis, Leta, un mirall
que retrati ta hermosura;
mirat sempre dins mon cor
que allí está ta imatge pura.

R. BALCELLS BELLVÉ.

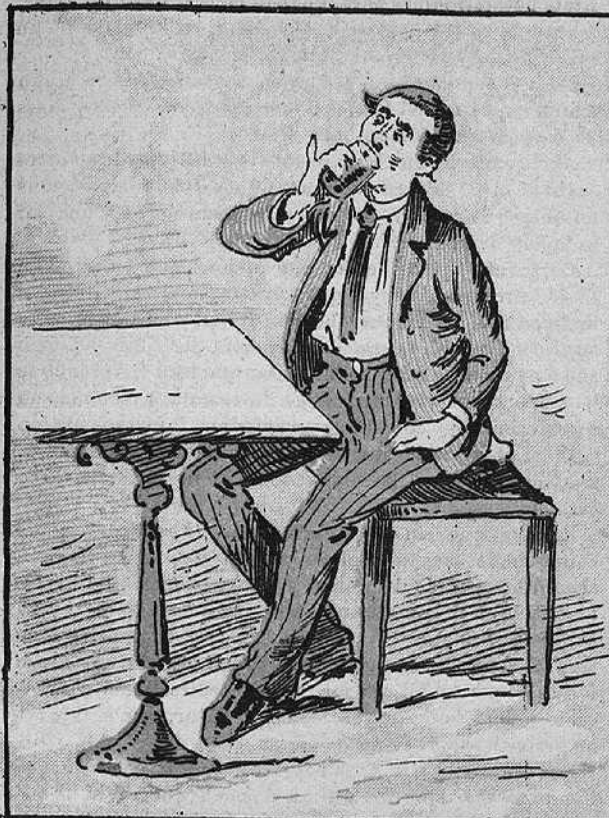

Nostre estimat company de Redacció D. Joseph Barbany está passant en l' actualitat l' amarga pena de tenir al seu estimat pare, gravement malalt.

Acompanyem al nostre amic en son legitim pesar y fém vots per' que la malaltia del seu pare, entri aviat en un periodo de franca millora.

GORRAS Y GORREROS

La del aficionat Cabestro, á la salut del primer espasa

La del dilettanti Cereta, á la salut del primer tenor.

La del crítich Ortiga, á la salut d' un autor novell.

La del regidor Mustela, á la salut
del pueblo soberano

L'íntel·ligent jove aficionat don Cassimiro Ros anuncia la funció de son benefici per a l' pròxim dissapte, 28 dels corrents, en la societat *La Constancia* (Moncada, 14, principal), pesant en escena lo drama del immortal Soler (Pitarra), titulat: *Lo ferrer de tall*, desempenyanthi l' beneficiat l' important personatge de «Esquerrà».

Com son moltíssimas las simpatias que en dita societat te captadas lo Sr. Ros, no es difícil aventurar un plé, de lo que 'ns alegrarem.

La campanya moralisadora empresa pe 'ls fiscals municipals d' aquesta ciutat, es en extrèm laudable.

En realitat no viviam á Barcelona... ¡Viviam á Sierra-Morena! Aquí s' ha trobat de tot. Pesos curts, aliments sofisticats, queviures de camama...

Casi bé, es cosa de creure, á n' aquell que deya que sobrava per inútil, lo gasto dels presiris. ¿Y no ha de sobrar si á lo millor creyem tractar ab personas com cal, y resultan presidaris disfressats, que no viuen á Melilla ó á Ceuta porque 's donan vergonya d' estar ab gent massa de bé?...

Lo bó del cas es que 'ls murrís encare 's resisteixen, porque creuen que tenen rahó. No insultan als fiscals municipals per no faltar á las *bonas formas*, pero s' en van á reclamar á l' arcaldia y demanan que 'ls hi tornin 'ls pesos *setmesóns*, y lo millor encare es, que las autoritats 'ls rében...

¿A quin punt hem arribat?...

Un me deya l' altre dia:—Miris, si aixó dels fiscals segueix, ¿sab qué faré?... Penso *tirar* una instancia al Govern, porque 'm deixin surtir á las carreteras, trabuch en mà. Allí al menos no vindrán los fiscals á ficarse en los meus asumptos, ni á impedir que 'm guanyi la vida honradament.

—¿Sabeu jo, Govern, qué faria,—li vaig respondre—si *tiréssiu* aquesta instancia?... Donchs ¡us *tiraria* quatre tiros!

Alló del clarinet de 'n Porrini pujant á caball del clarinet de 'n Nori, l' arcaldé no s' ho ha pogut empassar.

Y en probas de qu' es aixís, ha considerat nulas las segonas oposicions y ha dat ordres de procedir á nous exercicis. Aquostos serán 'le *tercers* y 'l ditxo ja diu que á la *tercera va la vencida*.

Prepárinse, donchs, en Nori y en Porrini, á *clarinetear* de valent y á veure en definitiu qui se 'n emportará la *canongia*.

Y sobre tot que 'l fallo del Jurat resulti ben *clar y net*.

S' están fent los treballs preparatoris pera fundar un Centre Lleridà en aquesta capital.

Tots los fills de la provincia de Lleydá qu' estigan conformes áb aquesta idea, poden deixar avis en lo carrer de la Portaferrixa, número 5, botiga.

A la Xina hi ha també la costum de celebrar *Jochs Florals*.

Los celebrats aquest any á Cantón, segona capital del imperi xino, han ofert una particularitat notable, segons traduhim d' una revista inglesa. Un antich poeta del país feya vintidos anys que desenganyat dels *compares* y *comares* tan corrents en tota classe de *jochs*, s' havia retret de enviar versos á tota mena de concursos literaris. No havia deixat d' escriure per aixó, molt al contrari. En *Crack* (qu' era 'l nom del poeta en qüestió) estava dotat de qua-

litats notabilíssimas pera 'l cultiu de la literatura... xina. Al cap de vintidos anys de *retraitment*, va trobarse ab un magnífich aplech de composicions de *cap d' ala*.

Ell volia donarlas á las prempsas xinas, pero algún amic va insinuarli la idea de fer un *va-y-tot y copar* aixís 'ls *Jochs Florals* de Cantón.

Aixís va ferho en *Crack*, y entre verdas y maduras, presentá al jurat *dels set sabís* un número de composicions notables que 's feya pujar á vintidugas ó siga una per cada any d' *ostracisme*.

Lo jurat, á pesar de las precaucions que prengué en *Crack* porque no 's veyés que tants treballs venian d' una mateixa mà, va ensumarho per l' istil dels mateixos, y aquí *fué Troya*. Lo jurat *dels set sabís*, per fugir del foch aná á caure á las brasas. Per evitar que tots 'ls premis se 'ls emportés en *Crack* (cosa que 'ls semblava ridícula, no se sab per qué) cometé la gravíssima injusticia de no atendre al mérit absolut de las composicions presentadas, sino mes bé á que 'ls guanyadors fóssin variats y sobre tot... amichs.

Resultat que ben debatuda la cosa, en *Crack* que segons confessió del mes *sabí* del consell *dels set*, mereixia tots, absolutament tots 'ls premis y aproximacions del Certámen, tingué de contentarse ab la *flor de lotus natural* y ab la *flor del thé*; (qu' equival en la Xina á l' englantina nostra). Y encare 's diu que l' altre premi qu' obtingué, que fou ofert per un alt *mandarí*, va concedirseli per equivocació y sense suposar que fos ell l' autor, que si 'l jurat ho arriba á saber... *mandarinas*.

En resum, que á la Xina com á totas parts, corre no mes 'l *gran tarugo*. Y encare allí no 's poden queixar si 'ls enganyan... ¡S' ho tenen merescut... com á *xinos* que son!

En lo teatro Moratín, de Gracia, s' han representat últimament per la companyia de D. Francisco Puig, las sarsuelas *Adriana Angot*, *Los sobrinos del Capitán Grant*, *Música clásica*, *Ki-ki-ri-ki* y la parodia *Los gelos de la Coloma*, logrant un desempenyo acertadíssim, especialment per part de D.ª Eliodora Salvador y la Srta. Marimón, y los senyors Puig y Colomer. La primera de ditas artistes va entussiar al públich en la sarsuela *Música clásica*, veientse obligada, pera correspondre als aplausos, á cantar per tres vegadas la cansó flamenca de la citada obra.

¡Llástima que una companyia tan notable acabi sos compromisos ab las funcions de la próxima Pasqua, puig creyem que de encarregar-se la temporada d' estiu, la Empresa faria 'l *seu agost* y 'l públich passaria ratos molt agradables.

Al santuari de Ledeño, vora de Bilbao, s' ha celebrat una professó concorreguda per mes de vint mil ánimas (¿de cantí?) qu' han demanat á no sé quin sant, la terminació de la guerra de Cuba.

En primer lloch, es curiós qu' encare hi hagi vint mil personas, cregudas de que 'ls sants 's cuydan d' aquestas cosas.

Y en según lloch, es xocant que 'ls fidels implorin de la Providencia Divina lo fi de la guerra, que 'ls bisbes y prelats creuen convenient allargar, organisant batallons de voluntaris á tot arreu.

¿Cóm se lligan aquestas anomalies, senyors de la *llanç*?
¿En qué quedém?

¡Ara si que s'ha posat á ploure!

¿No ho saben?...

¡El Noticiero ha declarat la guerra als Estats Units!... Tal com sona.

En vista de que 'l senador Morgan, va insultar desde 'l Senat yankee, á una elevada senyora espanyola (cosa que trobém altament censurable) el Ciero no ha pogut contenir la *santa indignazione*, y sense encomanarse á Deu ni al diable, ha declarat la guerra als *tocinayres*.

De resultas, en la redacció del carrer de Lauria, diu que s'está treballant activament per posarse en peu de guerra...

Las máquinas rotativas serán transformadas en ametralladoras; 'ls tipos d'imprenta en balas, y 'l producte de la venta diaria ó sigan las monedas de cinch céntims, en metralla.

Tocant á forasas, se compta ab lo *requeté* dels xicots que venen 'l periódich; ab la infanteria dels operaris y ab l'estat major dels *reporters* y redactors. L'artilleria será dirigida per l'autor de las «Siluetas barceloninas» que sembla que no té mala punteria.

La secció de caballeria, montada ab 'ls caballs de vapor que desàrrolla la máquina motriu, anirà dirigida pel mateix *zufiero* en persona, caballer demunt d'una bicicleta d'alumini.

Con qué... espavillarse *yankees*! perque 'ls chés diu que tenen molt *feljet*!

Las astucias de 'n *Guerrita* per no torear en las plassas que li correspón, 's farán célebres. Y no menos célebre 's farà la *tranquilat* ab que s'embutxacará 'l import d'aquestas mateixas *corridas*, ab tot y no guanyarlo. Lo *diestro* cordobés, s'apoya en no se quins estatuts, de no se quin any, que no están escrits en lloch, pero qu'á n'ell li venen de *perilla* per cobrar, no treballar y arruinar als *empressaris*.

Mes al últim sembla que n'ha trobat un que n'ha pensada una de *célebre*. ¡Mes *célebre* que las del célebre espasa!

L'home s'haurá dit.—Tinch contractat al Guerra y 'l tinch anunciat en cartells. Pero com ell 't farà lo mateix que fa á tot arreu, aixó es enviarte un certificat de metje y un substitut... ¡alto 'l foch!... ¡suspende la *corrida*! Y 'l dia que ja no envihi certificats ni substituts, allavors lo torna á anunciar. ¡Agafat per aquí, que no caurás!—

Y l'aixerit *empressari* ha donat un *quiebro* al espasa, y aquet s'ha quedat ab un pam de nús y sense 'ls mil *patacons*.

¡Molt bé per l'empressari d'Aranjuez! ¡D'aixó, se 'n diu escorre 'l bulto ab salero!

L'altre dia fou detingut á Hostafranchs un carboner sofisticat, com á presunt autor de las següents *hassanyas*:

Vengué á dos vehins de dita barriada un sarrió de carbó que pesava vuyt arrobas y quan 'ls dos compradors anaren á fer las parts, van trobarse ab que de carbó *veritable*, sols n'hi havien tres arrobas y las cinch restants eran de palets de riera y trossos de mahó.

Mentres s'estavan esclamant, ab la *bola* qu'es de suposar, un dels vehins repassant 'ls comptes que li havia fet 'l carboner, 's troba ab que s'havia deixat donar una peseta falsa.

L'altre vehi, que també havia descambiat, repassa allavors 'l cambi y... va trobarse ¡ab un duro fals!

¿Qué 'ls sembla, quin carboner mes trempat? ¡Vaya una *aleta*!... Cinch arrobas de carbó, un duro y una peseta.

¡Llástima com també no 'ls va pendre lo relotje de passada!

No devian portarne.

Ha vist la llum pública, lo primer número de *L'Atlántida*, qual próxima surtida, anunciarem la passada setmana. Es una publicació ben presentada, ab treballs de bonas firmas y bonichs dibuixos.

Li doném la benvinguda y li desitjém llarga y próspera vida.

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dia 16 d'aquel mes)

1. Blanch Roser: Aquesta no m'agrada prou. Las admesas sortiran aviat.—2. J. Vidal Isart: No marxa.—3. J. Campaña: L'epigrama es massa vert, y l'altre treball, encare que ben versificat, no interessa.—4. Cintet de la Tenda: Anirà tot, menos lo geroglífich.—5. O. Pino de Premia: Publicarém las dos últimas xaradas, lo geroglífich y la primera endevinalla.—6. Ramón Fabregas: Es un xich descuyada.—7. Quimet Obis: No va.—8. J. Bachiller y C.: Massa senzill.—9. Fernando Turó: Id.—10. J. Arallab: Es mansa.—11. Un guitarrista vidrerenc: Insertarém la creu y 'l trenca-coscas.—12. J. Ximó: Valen poch.—13. P. Perico Nasdemico: No serveixen.—14. Joseph Ferré Gándre: Fluijeja.—15. J. Gándre: Celebro que no hagi sigut res. Gracias.—16. Tiriri: No 'm fan lo pes.—17. Romancer del Panadés: No está prou bé.—18. Felions Petit: ¡al cove!—19. M. P.: No serveix.—20. Un gall sense cresta: Id.—21. Rafel Homedes: Id.—22. J. Robert P.: Id.—23. E. C. de Falset: Anirà la fuga de vocals.—24. Gonneilla Poétich: No fa per casa.—25. Amadeo Punsoda: No va prou bé.—26. Pau Pla: Publicarém l'epigrama. La primera surtirá prompte.—27. Joseph Buguñá: Massas versos per un assumpte tan petit.—28. Ferrán Pin: Sols podria publicarse en lo folletí, y pe 'l folletí no m'agrada prou.—29. Sisquet del Full: Presenta algun ripi que la desmollora.—30. Niño del Ojo azul: L'hi repeteixo, l'assumpto del seu article es enterament igual al d'un qüento del baró de Manhausen. Vosté assegura que no l'ha copiat; miltor per vosté.—31. Joan de la Creu: Está bé.—32. J. Ullés: Li falta salero.—33. Joan Rocaver: Aniran lo primer logogrifo y la conversa.—34. Nitu de Tarragona: No serveixen.—35. Rafel Rutllant: Publicarém la fuga de consonants.—36. R. Monile: Paper de transport.—37. Rapet: Es fluija.—38. Ricart Pujol: Mansejan.—39. Pau Bargalló: Mai versificada.—40. Mestre Virutas: Anira.—41. F. García Cladellas: Lo geroglífich.—42. J. O. Agulla: Lo triángul.—43. Joseph Ferré Roig: Té poca gracia.—44. J. Gay: No m'acaban d'agradar.—45. Gil Barebatxer: Id.—46. Pere Salom: Publicarém lo primer logogrifo y 'l trenca-caps.—47. Fidel De fi: Son defectuosos.—48. Pepet Panxeta: Aniran la *bota* y la *xarada*.—49. Un aprenent cómic: No va.—50. Santiago Juncadella: Es riposa.—51. Enrich Bosch Viola: Hi taita exponatet.—52. Espinós: Poch intrincats.—53. S. Borrut Solé: No 'm satisfá.—54. Antón del Singlor: Id.—55. L. Burat: Treballs castellans no 'n publicuém; pero no estaré de més que li digui, que 'ls que m'envia son molt dolents.—56. Calvo, Armat y C.: S'han de convence de que 'ls cantars bilingües son una tonteria.—57. Joseph Soler: Li publicaré la *tarjeta*, si no hi faltés la t de Sant Celoni.—58. Joseph Pujadas Truch: Aniran las *amorosas*.—59. R. Ladeloba: La *tarjeta*.—60. J. B. de Vidreras: ¡A la ciella!—61. Ramón Liei: Aquet cop no puch servirlo.—62. Ramón Franquet: Id.—63. R. de la G. y G.: No serveix.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

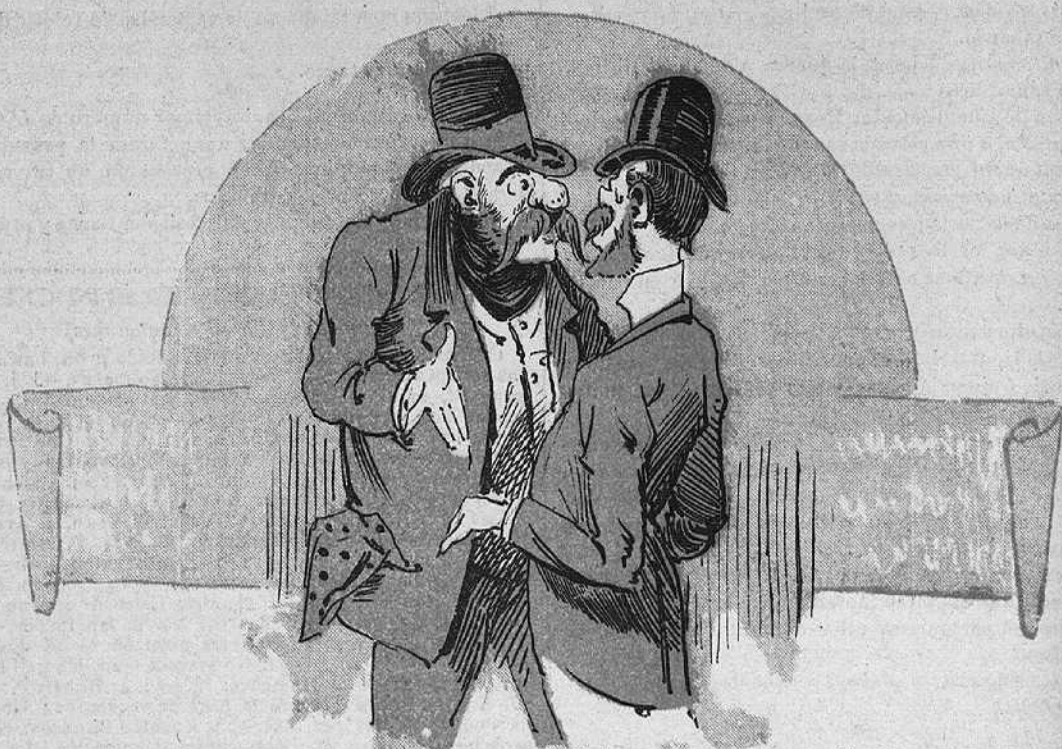
Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 " "
Extranger, id.	2'50 " "
Número corrent.	0'10 " "

NOTA.—Tota reclamació podrà dirigirse á l'Administració y Redacció del periódich

6, SANT RAMON, 6—BARCELONA.

LA TOMASA

LO RECURS DEL DIA

—Ja està avisat, senyó Guiteras... ¡O 'm paga 'l compte ó li faig un cap nou!

—Donchs, miris... Ni jo 'l pago, ni vostè 'm pegal... Y alerta, porque ara soch *inviolable*. ¡M' hi naturalisat als Estats *Humits*!

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADAS

I

Vejetal es ma *primera*,
nota musical *segona*,
tres-invers està en las cartas
y mon *Total*: nom de dona.

G. CAMPANY.

II

Ma *primera* es animal,
part del home la *segona*.
y veuràs en lo *Total*
un carrer de Barcelona.

P. D.

ROMBO

Sustituir los punts per lletres de manera que llegidas vertical y horizontalment, donguin los següents re-

sultats: 1.ª ratlla: Consonant; 2.ª: En los telégrafos; 3.ª: Carrer de Barcelona; 4.ª: Animal de ploma; 5.ª: Eyna de manyá; 6.ª: Nom de dona; 7.ª: Vocal.

FIDEL DELFI.

ANÁGRAMA

Un *total* bastant baboya
y que es natural de *Tot*.
ha fugit ab una noya
casada ab un seu nebot.

GIL BAREBATXER.

LOGOGRIFO NUMERIC

- 1—Consonant.
- 1 2—Part del cos.
- 1 2 3—Part del mon.
- 1 2 3 5—Molts ne tenim.
- 1 2 3 4 2—Nom de dona.
- 1 2 3 4 5 6—Eyna de fuster.
- 4 5 3 3 2—Part del mon.
- 1 5 4 2—Punt de terme.
- 6 5 4—Aliment.
- 4 5—Una lletra.
- 4—Consonant.

PEPET PANXETA.

GEROGLIFICH

I
N A
P
7 A
T

RAL RAL RAL
RAL

J. O. AGUILA.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 403

Xarada I.—Pen-ti-na-do-ra.

» II.—Ma-ne-la.

Conversa.—Ernesto.

Trenca-caps.—Batalla de Reynas.

Baldufa numérica.—Francisco.

Anagrama.—Paco—Copa.

Goroglifich.—Per castanyas los castanyés.

Lit. Barcelonesa de RAMÓN ESTANY
6— Sant Ramón — 6 = BARCELONA